

Aflevering 17:

Een kelder onder het schoolgebouw (deel 4)

Na aflevering 16 een tweede aflevering gevuld door oud-leerlingen van het Maaslandcollege. Met elk hun eigen, ongecensureerde, herinnering aan lang vervlogen maar niet vergeten tijden. Ga mee naar de underground van de school de T-Tuin. En voel de nostalgie.

Marilou Nillesen

Als groentje naar binnen, volwassen naar buiten

De T-Tuin. In de brugklas sprak je daar met de nodige eerbied over. Onbereikbaar nog, want pas vanaf de derde (of vierde?) mocht je de steile trap afgaan en daarmee stijgen in achting van iedereen die dat kon zien. Want de gang naar de T-Tuin betekende het definitieve einde van je periode als kind. Als groentje ging je voor de eerste keer naar beneden, als volwassene trad je de buitenwereld opnieuw tegemoet. Althans, zo registreerde mijn puberbrein dat proces.

Wat was er in die tussentijd gebeurd, in dat donkere onderkomen?

Verbazingwekkend weinig. In mijn herinnering werkt er vrijwel constant Alice Cooper gedraaid (How you gonna see me now), en soms You can call me Al, van Paul Simon. Maar dat laatste nummer was eigenlijk te licht, te luchtig voor deze plek (want jaren tachtig: werkloosheid, de Russen, de bom, zwarte eyeliner en veel gesomber. De T-Tuin was de ideale omgeving om je te wentelen in al deze naargeestigheid).

Het was de eerste plek dat ik in het echt kennismaakte met de geur van wiet, waar ik zo nonchalant mogelijk op reageerde. Dat wil zeggen dat een vriendin verbaasd vroeg waar die rare lucht vandaan kwam, en ik schouderophalend zei: da's vast hash. Enkel gebaseerd op kennis uit het liedje Nederwiet (van Joost Belinfante).

Er werd stevig gerookt, ook gewone sigaretten en shag. Een blauw rookgordijn belemmerde het zicht behoorlijk, ik kan me niet herinneren dat ik van de ene naar de andere kant van de ruimte kon kijken. Een andere vriendin wilde een keertje niet mee naar binnen, want, zo stelde zij, ze had net schone kleren aan en zou anders meteen naar de rook stinken. Voor mij – met twee stevig rokende ouders – was dat een openbaring: dat je kennelijk ook wel eens níet die constante geur van nicotine om je heen kon hebben.

Voor de rest deden we niet veel. Beetje hangen, beetje kletsen. De grondbeginselen voor het hardcore chillen moet in die jaren zijn gelegd. Kennelijk moet er in dat anarchistische vertrek ook een bepaalde ongeschreven hiërarchie hebben geheerst, want ik zie met verbazing een voetbaltafel op die ene oude foto. Met mijn

vriendinnengroep ben ik zelfs niet in de buurt daarvan gekomen. Dat moet een voorrecht zijn geweest voor mannelijke zesdeklassers.

Hoe hoger mijn klas, des te minder kreeg ik behoefte af te dalen naar dit domein. Maar toen onze jongste dit jaar (*even een sprong van dertig jaar in de tijd*) naar de open dagen voor de middelbare school ging, appte mijn zus (ook goed voor zeven jaar Maasland): "Ik ga mee, kijken of we ook in de T-Tuin kunnen komen!" Want er waren dan wel meer middelbare scholen in Oss, er was maar één met een T-Tuin, waarin de onafhankelijke

bewegingsruimte van jongeren werd geaccepteerd, gefaciliteerd zelfs. Onze eigen no future wereld van de jaren tachtig waar je je eigen gang mocht gaan.

Het lukte trouwens om tijdens die open avond de T-Tuin in te komen, hoewel er wel een vriendelijke meneer stond (stond die nou te roken, of verzin ik dit ter plekke?) die zei dat dit deel niet toegankelijk was, maar onze jeugdherinneringen geduldig aanhoorde en toeliet dat we rondkeken in het lege vertrek. Een donkere, vochtige ruimte, met weinig houvast voor onze warme gevoelens van toen. Maar toch: even zijn mijn zus en ik weer van de gebaande paden, niet gevangen in het strakke gareel van de goed georganiseerde open dag: dát T-Tuingevoel vervult ons met veel genoeg.

De twaalfjarige die zich stond dood te schamen voor zijn tante en moeder, negeerden we voor het gemak. Duidelijk een groentje nog, niet rijp genoeg voor de T-Tuin.

Wiljo van Maren

De Theetuin, T-tuin of gewoon De Kelder.

Mijn vroegste herinnering aan de T-tuin is van 1976, het jaar dat ik naar de brugklas ging. Er was aan het begin van het schooljaar een soort van open dag. In één van de lokalen hadden toen leerlingen een klaslokaal tot T-tuin omgedoopt. Er werd wat muziek gespeeld en je kon je er even ontspannen.

De eerste permanente T-tuin kwam in de kelder onder de oudbouw naast de ruimte van de schoolkrant. Voor mij geen onbekende ruimte, omdat we – door plaatsgebrek – hier in 1976/1977 nog Engelse les hebben gekregen. Door datzelfde plaatsgebrek moesten wij ook constant pendelen tussen het Maaslandcollege en de dependance, die later tot Vincent van Gogh Havo werd omgedoopt.

Het exacte jaar dat de T-tuin hier ontstond weet ik me niet meer precies te herinneren, maar het moet rond 1978 geweest zijn. Prachtig vonden wij dat. De bar meteen rechts van de deur. Een paar oude banken en lekker donker. Stoere jongens en meisjes van de bovenbouw die onze muziek draaiden en geen leraren die een

oogje in het zeil hielden. Mark Keijzers als DJ, Jos v.d. Wielen en John van Kraaij. Mannen tegen wie wij opkeken. Voor weinig geld kon je koffie, cola of een roze koek kopen en je kon er roken! Nu is het ondenkbaar geworden dat er op school “gewoon” gerookt kan worden, maar ik denk dat toentertijd heel wat scholieren hun eerst shagje hebben proberen te draaien. Spannend werd het wel altijd aan het einde van de pauze. De T-tuin was zó populair, dat het altijd moeilijk was om op tijd via het smalle trappetje weer naar buiten te gaan. Daar stonden regelmatig Juffrouw Ceelen en de conciërge, Piet van der Heijden, te wachten en iedereen te manen haast te maken.

DE GEBOORTE VAN DE T-TUIN?

Unieke foto van de Tearoom tijdens de schooldriedaagse van 1976. Met onder andere Sandra van Toor, Manon Balk, Ineke Picavet, Marco Ruiken, Sonja Hoefnagels en Pim

Door de grote populariteit moest de T-tuin al snel uitgebreid worden. Tot ons plezier, maar tot leedwezen van de redactie van de schoolkrant werd in 1980 de naastgelegen ruimte erbij getrokken. Muren werden uitgebroken. Een nieuwe bar werd geplaatst. Wie daarbij betrokken waren weet ik helaas niet. Misschien Adriaan van Nistelrooij, die toen ook als conciërge op het Maaslandcollege werkte? Wel weet ik dat er toen een beroep werd gedaan op vrijwilligers om alle muren en pilaren schilderen. Helemaal onder de vlekken van lichtbruine verf, kon ik mijn moeder tuin uitleggen wat ik allemaal had gedaan. In dat jaar kwam ik ook in de organisatie van de T-tuin. Samen met Marco Engelbart vormde ik toen de platencommissie. Wij mochten voor een klein budget – geld wat we op konden halen bij Piet van der

Heijden – regelmatig nieuwe platen kopen en in de pauzes draaien. Soms stond de muziek zo hard dat de boxen ermee ophielden. Geen probleem: knopje indrukken aan de achterkant van de boxen en gewoon weer verder gaan. Ook kreeg de nieuwe T-tuin een nieuwe attractie: Het tafelfoetbalspel. Altijd dringen in de pauze over wie als eerste mocht spelen. De winnaars mochten blijven staan en worden uitgedaagd door nieuwe tegenstanders. Voor één of twee kwartjes kreeg je weer 10 nieuwe ballen. Mocht je je partij verliezen met 10-0 dan mocht je onder de tafel doorkruipen. En weer kon ik dan mijn moeder iets uitleggen over vieze kleren.....

De T-tuin werd ook voor buitenschoolse activiteiten gebruikt. Ik weet nog van een concert van Rob Janssen, die met de band Martin Dairy nog een hitje had die begeleid werd door Ashraf Ramsy (als ik de naam correct heb). Af en toe was er ook een filmavond op het Maasland. Lokaal 13, het lokaal waar Nol van Roessel tekenles gaf, werd tot een heuse bioscoopzaal omgetoverd. Na de film gingen we dan, samen met de aanwezige leraren, nog een biertje drinken in de kelder. Uiteraard was de geschiedenisleraar Ton van Erp daar altijd wel voor te porren.

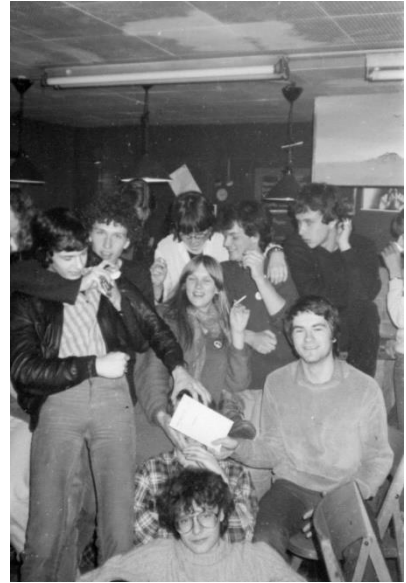
Ik heb geruchten gehoord dat vanwege de T-tuin er ook heel veel leerlingen spijbelden. Of er van die geruchten iets waar is weet ik niet. In onze tijd deden wij natuurlijk niet aan spijbelen, maar misschien hebben enkele fameuze leden van de T-tuin commissie, zoals Wilco Schrijvers en Peter van Gaal, daar een andere mening over.

Na mijn eindexamen ben ik nog één keer terug geweest in de T-tuin. In 1994, 12,5 jaar na het eindexamen, hebben met ons oude vriendenclubje een reünie georganiseerd voor Atheneum A/B van het eindexamenjaar 1982. Twee dingen zijn me daarvan bijgebleven. De opkomst was erg hoog, maar de interesse van de leraren was erg laag. Ik geloof dat er maar twee leraren waren, de gymleraar V.d. Hoogen en ik dacht ook Piet Manders. Zij gaven de T-tuin aan als reden van het wegblijven van vele leraren. Blijkbaar vonden ze het allemaal een “vies, stinkend rookhol”. Een tweede ding wat ik daar van onthouden heb was dat heel veel medescholieren de T-tuin ook nooit leuk gevonden hebben. Ook hier kwamen de opmerkingen van de rook, maar tevens gaven ze aan dat, als je niet bij een clubje hoorde, je er ook niets te zoeken had. Sterker nog, ze hadden het gevoel dat ze vaak gewoonweg genegeerd werden. Dit heeft mij toen wel even aan het denken gezet.

Mede door de T-tuin, of misschien wel vooral door de T-tuin, heb ik alleen maar positieve herinneringen aan mijn tijd op het Maaslandcollege. De basis voor mijn latere opleiding is in de klaslokalen gelegd; de sociale vaardigheden heb ik in de T-tuin geleerd. Vele vriendschappen zijn er ontstaan en ik heb in de T-tuin mijn vrouw leren kennen. Nu, 38 jaar later, zijn wij nog steeds gelukkig met elkaar en mogen elkaar met recht “high school Sweethearts” noemen.

Ik heb nog twee foto's kunnen vinden die in 1982 zijn gemaakt. Op beide foto's een gedeelte van het vriendenclubje wat met elkaar optrok.

Matjan v.d. Wielen, Wiljo van Maren, Karin van Leeuwen, Henny Janssen, Frans van Bakel, Tjeerd Nijenhuis, Ton v.d. Wielen en John-André Hanegraaf (later nog les gegeven op het Maasland). Achter een stuk papier zit Wilco Schrijvers verborgen.

Matjan v.d. Wielen, Wiljo van Maren, Anneleen Bijnen, Karin van Leeuwen, Frans van Bakel, Tjeerd Nijenhuis, Henny Janssen, Wilco Schrijvers en Ton v.d. Wielen.

Maikel de Leur

Heel veel herinneringen aan het Maaslandcollege en zeker aan de T-tuin.

Voor de eerste keer U2 met Sunday bloody sunday horen tijdens de pauze. Het onderlinge competitie tafelvoetbal spelen met mijn oudere broer en voor de eerste keer echt verliefd worden.

Maar het beste wat me bijgebleven verhaal over de T-tuin is dat we bleven slapen in de T-tuin in ons eindexamenjaar. Nou ja slapen..... natuurlijk keiharde muziek draaien en als een idioot dansen op de muziek van Mory Kantes " Yeke yeke ". Prachtig was dat en natuurlijk onvergetelijk.

Ook werden hier de plannen gemaakt voor de eindexamenstunt die we de volgende dag zouden uitvoeren. De voordeur dichtmaken met een slot zodat niemand erin kon.

Zeep op het krijtbord van Hamerlinck doen zodat het onmogelijk was voor hem om zijn berekeningen ten toon te spreiden met zijn ijselijk gekras en daarna het triomfantelijke " c'est ca ", uitroepend waar zelfs Dennis Janssen van wakker schrok tijdens zijn hoognodige dutjes.

Jeetje ik kom er achter dat ook ik het mis na ruim 30 jaar en stiekem uitkijk naar een 75 jarig jubileum van het mij zo dierbare Maaslandcollege wat ik al die tijd niet meer gezien heb.

Tot zover de bijdragen van oud-leerlingen n.a.v. een eenvoudige oproep op Facebook en in het Brabants Dagblad. Warme herinneringen aan een bijzondere ruimte onder onze school. Sweet memories....

Geert Arts